

***

Я фахівець у справах небувалих,
Нечуваних світів привратник я,
Збив з пантелику я людей чимало,
Та люди що? — Як правило,
не має сенсу їх життя!
Вони — сліди прокази чи чуми
на тілі нездорової планети.
Усе у них пусте:
і їх міста, й розваги, і ракети.
Вони — самозакохані бездари,
Плюндрують все кругом,
як саранча,
Пускають в небо диму хмари,
жеруть, смердять та замість розуміти —
одне одного хотять!

The background is a watercolor-style illustration. It features a light yellow and white base with scattered, semi-transparent slices of lemons and oranges. In the upper right and lower right corners, there are clusters of dark green, leafy foliage. The overall aesthetic is soft and artistic.

Я не за те,
щоб все підряд мести мітлюю
без вороття перед імлюю
вічності за чортові пороги.
Та все ж,
немає диму без пожеж.
Безмежна є та цінність,
Чи скажемо інакше:
не переймаючись ціною,
Той сенс
потрібно терміново віднайти.

Сьогодні в нашому ДК (блюз дискотеці 90-х)

Сьогодні в нашому ДК
танцюють реп і гопака,
гурманам ставлять співака –
Шатунового Юрка.

Ті танці дуже файна справа,
коли і пляшка є, і страва,
веселись душа лукава,
лови жар-птицю за сідницю.

Відпусти мене, мамо, на танці,
не жури, якщо я прийду вранці
у подертих штанцях – зара мода така.

Відпусти мене, мамо, на танці,
ми ж бо молодь крута – не засранці,
на розкрутку чаду дай четвертака.

Дівчата в куценьких спідницях,
червонороті, білолиці,
в очах, як сполох, сподівання
млосних ласощів кохання,

*мрійливо йдуть до туалету,
скурить завітну сигарету,
спитать у леї панацеї
од зачаття та гонореї.*

*Відпусти мене, мамо, на танці,
бо втоплюся у річці Гівнянці,
або втечу із дому,
як не по-мойому.*

*Відпусти мене, мамо, на танці,
дай з калитки, з'їдять її пранці,
хоч зелену десятку –
все одно проп'є татко.*